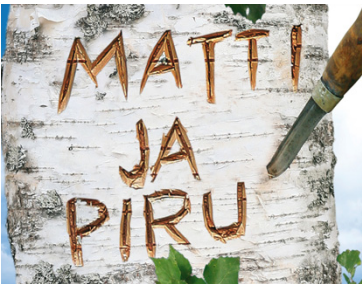

Jälkikirjoitus Bussi Suomeen

Kuluneella viikolla teatterit ovat esitelleet syksyn ohjelmistojaan. Kiinnostavia

esityksiä syntyy myös pysyvää valtiontukea saavissa taloissa, ei vain vapaissa ryhmissä. Kotimainen uusi näytelmä voi vankasti. Kansallisteatterissa kantaesityksiä on peräti kuusi. Ei pahalta näytä pohjoises-sakaan. Kajaaniin on tulossa tuoreet näytelmät **Juha Hurmeelta** ja **Anna Krogerukselta**.

Tuomas Timonen on urakoinut uutta Rovaniemelle ja Kemiin. Musiikkiteatterissa pohjoiset talot eivät kulje tallottuja polkuja. *Toivon operetti* Rovaniemellä lupaa yhdistää wieniläisopere-tin keveyden ja **Kurt Weillin** yhteiskunnallisen laulutaiteen perinteen. Kemissä koettava *Bussi Some-*

rolle on matka **Rauli Badding Somerjoen** sielunmaisemaan. Kajaanissa *Matti ja Piru* tarkastelee nyky-Suomea muun muassa hölmöläistarinoiden, **Helismaan**, **Kärjen**, **M. A Nummisen**, **Tuomari Nurmion** ja **Pekka Strengin** kautta.

Sinikka Viirret

Reino Yliaskan Aino karkaa avoimemmille vesille.

Tarja Ruotsalaisen haikea Hyvästi.

BBC Philharmonic Orchestra LuostoClassiciin

Laura Peräsalo

Klassisen musiikin festivaali LuostoClassic saa ensi kesänä maailmankuuluja esiintyjä. Pää-esiintyjä on sinfoniaorkesteri BBC Philharmonic Orchestra Englannin Manchesteristä. Jo 1920-luvulla perustettu kokoonpano on arvostettu ympäri maailmaa. LuostoClassiciin saapuu myös muun muassa Grammylla palkittu skottilainen lyömäsoittaja **Colin Currie**. Hänen esityksensä on

Scottish Ensemblen, Lapin Kamariorkesterin ja LuostoClassicin yhteisteos. Toinen festivaalille saapuva lyömäsoittaja on brittiläinen säveltäjä ja muusikko **Dave Maric**. Hän esittää LuostoClassicissa **Kalevi Ahon** säveltämän teoksen. LuostoClassicissa tulee olemaan myös LuostoSinfonian ja Lapin Kamariorkesterin konsertit. Tämän vuoden festivaaleilla kävi 2 700 ihmistä. Ensi kesänä festivaali pidetään 10–12 elokuuta.

Uusi elämä joka päivä

Kirjat

Jouko Sirola: Etsijä ja hänen neljätoista elämäänsä. Teos.

Ison tietosanakirjan mukaan kuolema määritellään elollisen toiminnan ja aineenvaihdunnan täydelliseksi lakkaamiseksi. Ihmisen kohdalla tämä tarkoittaa sitä, että hän lakkaa olemasta ajattelevana ja toimivana olentona. Luonnon-tieteellisesti ajatellen elämän päätepiste on ehdoton, mutta uskonossa tai fiktiossa sen voi kyseenalaistaa.

Näin tekee **Jouko Sirola** episodromaaniinsa *Etsijä ja hänen neljätoista elämäänsä*. Sen päähenkilöä eivät normaalit luonnolait koske. Hän voi kuolla vaikka joka päivä ja herätä aamulla uutena ihmisenä ilman muistikuvia menneestä. Kirja alkaa, kun etsijä herää toimestossaan maattuaan lattialla kuolleenä edellisen yön. Hänelle on taas annettu uusi päivä. Vastaheränneen jäsenet vertyvät ja hän istahtaa työpöytänsä ääreen. Kaupungin asukkaita auttaessaan etsijä joutuu eriskummallisiin tilanteisiin. Hän kohtaa muun muassa suurikokoisen naisen, enkeleitä, lapsia ahdistelevalle noidan, kuolleiden kaupungin tai vaassa asuvia hallintopäälliköitä sekä Venäjän vallankumouksen kokeneen vanhan mummon. Viimeksi mainitun muistelu ja kumoukselliset puheenvuorot ovat kirjan parasta antia. Historialliset tuokiokuvat saavat tekstin elämään, eikä kyse ole pelkästään historiasta. Toinen onnistunut episodi käsittelee painovoimaa. Näkökulma ei vain ole fysiikassa, vaan ihmisten välisissä suhteissa. Painovomalla niitäkin voi arvioida, sillä

Jouko Sirola

kaikki on joskus niin raskasta. Esimerkiksi isän hylättyä perheensä ei tytär jaksa nostaa edes vaatteita lattialta. Joidenkin ihmisten seurassa olo on kuitenkin kevyempi. Lapsista kirjoitettaessa tarina saa hiukan saarnan piirteitä. Niinpä kirjan kahdeksannessa episodissa väitetään, että olisi parempi, jos joillakin lapsilla ei olisi vanhempia lainkaan. He joutuvat kadulle huonojen vanhempien vuoksi. Tällaisissa jaksoissa tieteisfantasia on pelkkä kuori. Todellisuus kyllä kyseenalaistetaan, mutta ei niinkään tieteen näkökulmasta vaan moraalin. Joskus niiden ero on häilyvä. Kun esimerkiksi todetaan, että huominen rakennetaan eilisen jäännöksistä, liikutaan tiedon ja moraalin raja-alueella. Juuri sieltä löytyvät kuitenkin spekulatiivisen fiktion kiinnostavimmat ainekset. Kirjailijalta niiden etsiminen vaatii sekä älyä että sydäntä. Jouko Sirolalla näyttäisi olevan molempia.

Erkki Widenius